

Andrijana Kos-Lajtman

Uspavanka za novi milenij

Leševi plove, njišu se i plove.

(I. G. K.)

Leševi plove Mediteranom, njišu se i plove,
dok se nebo rađa nad Lampedusom,
i morske kornjače izranjaju na površinu
onjušiti sunce
da bi zaronile opet iznova
osnažene za nove kilometre.
Njihova lijepa tijela
(kreirana u doba dinosaura)
šarene se među leševima.

Leševi plove Mediteranom, njišu se i plove,
dok se jutro budi nad Gazom,
a hodnicima škola odjekuju krici
rascvjetavaju se bilježnice i ruksaci.
Zgrade bez kože,
zgrade-utrobe,
količina prašine posljednja je mjera stvari:
koje jesu da jesu
koje nisu da nisu.
Gaza je gaza
između asfalta i neba.

Leševi plove Dnjeprom, njišu se i plove,
dok se rijeka ljeska i račva u deltu:
preokrenute kacige i šljemovi
ljuljuškaju se kao dječji brodići.

Ničenka ide.

Ničenka ide.

Leševi u Darfuru plove podzemno,
utisnuti u jednjak pustinje.

Tek kad kiše natope gorje Marahh
nabujaju vadiji,
doplivaju crna tijela:
sitna su kao jecaji
mjeseca nad Afrikom.

Plutaju leševi jezerom Kivu
na tisuću i petsto metara nadmorske visine:
voda grli mirno i prikladna je za djecu,
dok lijepe grudi njihovih majki
nestaju u plamenu.

Leševi plove, njišu se i plove.
Plove i ne tonu,
jer nisu ni zlato,
ni kobalt,
ni dijamanti.
Bjelasaju se u tami,
i prepuni su ih tokovi,
i mjesečina je nijema od stida.

Njišu se i plove,
plove i putuju,
i noć je već u zenitu.

Ni-na nu-na

Ni-na nu-na

